

Recensent: Wout Joling

Stacey Aben: 'Waar is het licht' Uitgeverij Calbona, Rotterdam 2014. ISBN 9789491872297. Zie ook: www.calbona.nl (Psychiatrie, Borderline, Suïcide, Verslaving, Zelfmutilatie/ED)

Soort boek/stijl/ziekte:

Boekje (45 pgs) met 39 gedichten over leven met psychische problemen. Geschreven door een nog jonge vrouw voor wie schrijven werkt als verlichting en verwerking.

Over de schrijver:

Stacey Aben (geb. 1989) schrijft gedichten over haar ervaringen met haar psychische ziekte, borderline, en de gevolgen daarvan. De gedichten zijn in de loop der jaren geschreven en nu gebundeld. Haar hobby's zijn behalve gedichten schrijven, zwemmen, schilderen, shoppen.

Korte beschrijving:

De gedichten gaan over het hele scala aan psychische problemen: anorexia, automutilatie, stemmen horen, angst, dissociatie, borderline, depressie, psychose, alcoholverslaving, enzovoort. De hele psychiatrie komt voorbij. Ook persoonlijke gevoelens en gedachten komen aan bod: verdriet, (gebrek aan) zelfwaardering, spijt, hoop, dromen, verlangen, trots. Het geeft daarmee treffend de gedachten en belevingswereld weer van iemand die langdurig met geestelijke gezondheidsproblemen is belast.

Wat viel op:

De gedichten zijn zeer persoonlijk geschreven ervaringen. Ze geven de beleving van de schrijfster weer. De meeste gedichten gaan over negatieve ervaringen, zoals somberheid, blauwe plekken, eenzaamheid, suïcidale gevoelens, boosheid. Soms zijn er ook positieve gedachten, zoals bijvoorbeeld in een gedicht over haar hondje. Of in het gedicht *Zonneschijn*. En over het genieten van de muziek van Pink of Anouk. De schrijfster geeft zelf aan dat zij door het schrijven de problemen van zich afschrijft. Ze hoopt daarbij dat andere mensen er ook bevestiging en steun in kunnen vinden. Ik vind het jammer dat er geen redacteur naar de gedichten heeft gekeken die de vele taalfouten eruit had kunnen halen. Anderzijds kun je zeggen dat het boekje hierdoor wel heel authentiek is gebleven.

Citaten:

- P 12: 'Heb nooit liefde kunnen geven, /mijn hartje zal altijd beven. /Mijn hartje doet heel pijn, /ik voel me eenzaam en alleen, /ik weet het is vervelend en niet fijn. /Er is een mooier leven, / dus ga ik nog lang niet opgeven.'
- P 20: 'Zorgen, zorgen en nog eens zorgen, /waren ze maar, waren ze maar verborgen. /Weg met de zorgen, een hoofd vrij, zo blij. /Zo vrolijk, ik alleen, kan dat dan of ben ik nooit alleen in /mijn hoofd.'
- P 29: 'Nare stemmen, /ik kan ze bijna niet remmen. /Ik wil dat ze weg gaan, maar ze blijven bestaan.'
- P 43: 'Toosje, mijn lieve framboosje. /Toos is mijn hondje, /met haar zwarte olifantenkontje.'